

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Атрошенка Сергія Вячеславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення абзацу шістнадцятого пункту 1 статті 10 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“

м. К и ї в
24 червня 2020 року
№ 132-3(II)/2020

Справа № 3-111/2020(235/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Атрошенка Сергія Вячеславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення абзацу шістнадцятого пункту 1 статті 10 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року № 3551–XII (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Атрошенко С.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) окреме положення абзацу шістнадцятого пункту 1 статті 10 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року № 3551–ХІІ зі змінами (далі – Закон).

Автор клопотання фактично просить перевірити на відповідність статтям 21, 46 Конституції України «словосполучення „загиблих (тих, які пропали безвісти)“», яке міститься в абзаці шістнадцятому пункту 1 статті 10 Закону.

Суб’єкт права на конституційну скаргу вважає, що він має право на соціальні пільги, передбачені Законом, „навіть у тому випадку, коли його батько саме помер у зв’язку з виконанням обов’язків військової служби при перебуванні в країнах, де велись бойові дії“.

На думку Атрошенка С.В., «розмежовуючи поняття „померлий“ і „загиблій“, в даному випадку законодавець обмежує права членів сімей тих, хто помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних під час захисту Батьківщини або виконання інших обов’язків військової служби (службових обов’язків), а також внаслідок захворювання, пов’язаного з перебуванням на фронті або одержаного в період проходження військової служби чи на території інших держав під час воєнних дій та конфліктів».

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання цитує положення Конституції України, Закону, посилається на судові рішення у своїй справі, а саме постанову Фрунзенського районного суду міста Харкова від 21 грудня 2016 року, ухвалу Харківського апеляційного адміністративного суду від 27 лютого 2017 року, постанову Верховного Суду від 10 червня 2019 року, копії яких долучено до конституційної скарги.

У конституційній скарзі Атрошенко С.В. заявив також клопотання про необхідність її розгляду з мотивів суспільного інтересу.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів суспільного інтересу (частина друга).

Атрошенко С.В. 6 вересня 2019 року вперше звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) окреме положення абзацу шістнадцятого пункту 1 статті 10 Закону, яке застосоване в остаточному судовому рішенні у його справі – постанові Верховного Суду від 10 червня 2019 року. Однак через недотримання вимог пункту 7 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ керівник Секретаріату Конституційного Суду України 19 вересня 2019 року повернув Атрошенку С.В. конституційну скаргу на підставі частини третьої статті 57 Закону України „Про Конституційний Суд України“. Автор клопотання, усунувши зазначені недоліки, 2 червня 2020 року повторно звернувся до Конституційного Суду України із тією самою конституційною скаргою, однак пропустив строк на її подання.

Атрошенко С.В. висловлює клопотання не про поновлення пропущеного строку, а про необхідність розгляду конституційної скарги із мотивів суспільного інтересу згідно з частиною другою статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“. Проте автор клопотання не навів аргументів на підтвердження такої необхідності, а лише зазначив про порушення прав на рівність та соціальний захист.

Отже, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що немає підстав для прийняття конституційної скарги Атрошенка С.В. поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Атрошенка Сергія Вячеславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення абзацу шістнадцятого пункту 1 статті 10 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року № 3551–ХІІ зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**